A Shema of Truth

Source Sheet by Larry Magarik

1. Rav Yitzhak Hutner, Pachad Yitzhak, Shaar Chodesh Aviv (Pesach), Maamar 43 (paraphrased):

The positive commandment of acceptance of the yoke of the heavenly kingdom is generally understood as the recitation of the Shema, "Hear O Israel, Hashem is our God, Hashem alone." But why is this mitzvah, among all commandments, introduced by a call to "Hear"? The Sages (B. Kid. 22b) noted that the ear of an Israelite indentured servant who refuses to go free but prefers to continue in slavery is pierced (Ex. 21:5-6), because the servant violates what the servant's ear heard at Sinai: Israelites are servants of God only, not of any other master. Yet this would be true of the trespass of any other mitzvah heard at Sinai, none of the others of which are marked by the piercing of the ear.

The answer is that, unlike other sensory organs, the ear only receives and does not externalize. The nose inhales but also exhales; the hand feels but also touches; the mouth eats but also speaks; even the eye perceives but also reveals. However, sound enters the ear, but the ear does not emit. Similarly, the essence of service is listening to or obeying the master. Thus the mitzvah to accept God's rule, like the mitzvah to recognize God as one's sole master, is uniquely connected to the ear. Consequently, the recitation of the Shema is introduced by the command to hear, and is a process of reception and acceptance.

מאמר מנ

א. מצות עשה של קבלת עול מלכות שמים מפורשת היא בקרא דשמע ישראל חשם אלקינו השם אחד. וראוי לנו לחתעורר על שדוקא מצוה זו נאמרת בתוד כרוו של השפעה. ולא מצינו דוגמת וה בשאר מצוות. שום מצוה לא נאמרה לנו מתוך הקדמה של שמע ישראל. ומחלך הענין הוא בהקדם ביאור דברי חכמים שאמרו בדינא דרציעה האוון דאוון ששמעה על חר סיני כי לי בני ישראל עבדים והלך וקנה אדון לעצמו תרצע. וכל מעיין עומד בתמיחה, דהלא ענין זה שייך לכל העבירות שבתורה שהן מעשים פותנגדים לכל פה ששמעה האוון על הר מיני. אמנם ידועים המה דבריו של רבנו יונה במעלות האוון דאף על גב דסומא חשוב כמת, מכל מקום חרשו גותן לו דמי כולו ואילו כסימא את עינו. אינו משלם לו אלא דמי עינו. והסברת הענין היא דחוכל בחברו משלם כפי מת ששמיו את תנחבל כעבד. תכונתה של האוון עושה אותה להמכשיר היותר מוכחק של מצב העבדות. שהרי משונה הוא ענינה של האוון מענינם של שאר תחושים. שכן כל תחושים עשויים הם להכנים ולחוציא. העין מכניסה רשמים ומוציאה לתוך החוץ מה שנעשה כפנים. האף עסוק כהוצאה ותכנסה תמידית, היד מכניסה רשמים ומוציאה כוחות פעולה, ואף תפה משמש מקום הכנפה והוצאה. ורק האוזן אינה משמשת רק לקבלה. דרך האוון אפשר רק להתפעל, בשום אופן אין בה דרך לפעול. ופכיון שמצב העבדות הוא התלות המוחלפת בזולת בבחינת לית ליה מגרמיה כלום, עיקר מציאות העכדות הוא בזה שתיא מכריחה את בעליה להמצא תמיד במצב של הכנה לקבל התפעלות מן הזולת ולכן דוקא הפגיעה במדרגת העבדות, היא היא פגימה בחוש השמיעה בעיקר. ועל כן דוקא העבירה על ציווי זה של כי לי בני ישראל עבדים היא המחייבת את רציעת האוון מפני שאצל עבדי חשם, חוש השמיעה הוא הכוח המתאים ביותר לתוכן העבדות אשר בנפשם.

ב. ומתוך כך מתבתר הוא כרוז ההשמעה של שמע ישראל. דרוקא מפני שהמצוה המפורשת בהך קרא דהשם אחד, היא המצוה של ק ב ל ת. עול פלכות שמים. לכן פונים אל חוש השמיעה

שהוא הכלי המיוחד המתאים ביותר למצב הנפש של קבלה. קבלת עול מלכות שמים היא החכרוה על היותנו עבדים למלך הכבוד, ועבד בלי אוזן אינו שוה כלום, חרשו נותן לו דמי כולו. שמע ישראל חשם אלקינו השם אחד.

מאמר מר

א. חזקיהו המלך אמר בתפלתו זכר גא'.את אשר התהלכתי לפגיך וגומר והמוכ בעיניך עשיתי. ואמרו חכמים והמוכ בעיניך עשיתי, שסמך גאולה לתפלה. ולא נתפרש לגו, מדוע נקראת סמיכת גאולה לתפלה בשם המוכ בעיניך סתם. ונתעוררנו בבאור הענין מתוך הרגשה חדשה בתוכן קדושת היום. דהנה בשעה ששגרת המחשבה המצויה פוקרת את סדר מדרגות המחלך של עכודת השם, חרי היא מעמידה את קיום רצון חשם של מצוות, לפני קיום רצון השם של מצוות, לפני קיום רצון השם של מצוות, לפני קיום רצון השם של עשיית - עניני - הרשות - לשם שמים. מתוך השקפה זו, עומד הוא הענין של עכודת השם בנפשו של העוכד כבנין כן שתי קומות, אשר עכודת המצוות המפורשות להדיא חיא עצם הכית, ורק על גביו מתנשאת היא העליה של העכודה בקיום החובה של "בכל דרכיך דעהו".

ב. בודאי שנכונה היא מקירה זו מהרבה בחינות. אלא שניתן להבחין בזה הכחנה יותר עמוקה, המהפכת את מדר המדרגות. דהנה ענין זה שכל מעשיך יהיו לשם שמים, אין עומק מוכנו בהמלת החובה שבו, אלא כזה שהוא מותר את כל הציור של דברי רשות. ולא עוד אלא שהמלת החובה של העשיית לשם שמים, בנויח היא על ימודה של מתירה זו. חובת עשיית כל המעשים לשם שמים באה היא, מפני שבחיי האדם אין שמח כזה אשר יאמר עליו כי אין הוא נוגע לרצון השם, וכי כביכול לא איכפת ליה לרצון השם מה שנעשה מממח הוה. מירוש המלים של "דברי רשות" הוא, כי אין יהמם

לְּתֵּתְ לִּתָּתְ וֹ יִּרְבֵּוּ וִּבְּרִי וִּבְּרִוּ וִּבְּרִי וִּבְּרִוּ וִּבְּרִי וִּבְּרִי וִּבְּרִי וְּבִּרִּ וִּבְּרִי וְּבִּרִי וְּבִּרִּ וִּבְּרִי וְּבִּרִּי וְּבִּרִּ וְּבִּרִּ וְּבִּרִּ וְּבִּרִּ וְּבִּרִּ וְּבִּרִּ וְּבִּרִּ וְּבִּרִּ וְּבִּרִּ וְּבִּרְ וְּבִּיִּרִם וְּבִּירִ וְּבִּיְרִם וְּבִּירִ וְּבִּיְרִם וְּבִּירִ וְּבִייִּים וְעִּבְּיִי וְּבִּירִ וְּבִּירִ וְּבִּירִ וְּבִּירִ וְּבִייִּים וְעִּבְּיִי וְּבִּירְ וְּבִּייִרְ וְּבִּירִי וְּבִּירִ וְּבִּירִ וְּבִּירְ וְּבִּירִי וְּבִּירְ וְּבִּירִי וְּבִּירִ וְּבִּירְ וְּבִּירִי וְּבִּירְ וְּבִּירִי וְּבִּירְ וְּבִּירִי וְּבִייְרִים וְּבִּירְ וְּבִּירְ וְּבִּירִי וְּבִּירְ וְּבִּירִי וְּבִּירְ וְּבִּירִים וְּבִּירְ וְּבִּירְ וְּבִּירְ וְּבִּירְ וְּבִּירִים וְּבְּירִים וְּבִּירְ וְּבִּירִיךְ בְּבְּרִיךְ וְּבִּירְ וְּבִּירְ וְּבִּירְ וְּבִּירְ וְּבִּירְ וְּבִּירְ וְּבִּירְ וְּבִייְרָם וְּבְּיוֹיִין וְּבְּרִייִּם וְּבְּיִירְ וְּבְּיִירְ וְּבְיִירְ וְּבְּיִירְ וְּבְּיִירְ וְּבְּיִירְ וְּבְּיִירְ וְּבְּיִירְ וְּבְּיִירְ וְּבְּיִירְ וְּבְּיִירְ וְבְּיִירְ וְּבְּיִיְרְ וְבְּיִירְ וְּבְּיִירְ וְבְּיִירְ וְּבְּיִירְ וְּבְּיִירְ וְבְּבְּיִייְ וְּבְּיִירְ וְבְּיִירְ וְּבְּיִירְ וְבְּיִירְ וְבְּיִירְ וְבְּיִירְ וְבְּיִירְ וְבְּיִירְ וְבְּבְּיִירְ וְּבְּיִירְ וְבְּיִירְ וְבְּיִיְיְם וְּבְּיִירְ וְבְּיִירְ וְבְּיִירְ וְבְּיִירְ וְבְּיִייְם וְּבְּיוּ וְבְּיִירְם וְּבְּיִייְיְם וְּבְּיִייְם וְּבְּיוּ וְבְּייִייְם וְּבְּיוּבְּיוּ וְבְיִייְיְם וְּבְּיוּ וְבְייִייְיוּ בְּיוּבְּיוּ וְבְּיִייְם וְיוּבְּיוּ וְבְייִייְיוּ בְּייְיוּ בְּיוּבְּיוּ וְבְייִייְם וְּבְּיוּ וְבְּיִייְיוּ בְּיוּבְּיוּ וְבְייִייְם וְיוּבְּיוּ וְבְייִייְם וְיוּבְיוּיוּ וְבְייִייְיבְּיוּ וְיְבְּייְיוּ בְּבְּבְּיוּ וּבְייְיְיבְּיוּ וּבְּבְּיוּיוּ וְּבְּיוּבְּיוּייְ וְבְּיִייְּבְּיוּיוּ וְיבִּייְיוּבְּיוּ וּב

Translation and Study of Hebrew Text from Jeffrey H. Tigay, The JPS Torah Commentary:

Deuteronomy (Philadelphia: JPS, 1996)

Deuteronomy 11:10 For the land that you are about to enter...is not like the land of Egypt from which you have come. There the grain you sowed had to be watered by your own labors, like a vegetable garden; but the land you are about to...possess, a land of hills and valleys, soaks up its water from the rains of heaven. It is a land which the Lord your God looks after, on which the Lord your God always keeps [an] eye, from year's beginning to year's end. "The dependence of the land on God for irrigation is both an advantage and disadvantage, and the rabbis discussed whether verses 10-12 mean to praise the land or denigrate it...as Rashbam observed, "This land is better than Egypt and all other lands to those who observe God's commands, but worse than all other lands to those who do not observe them." As A. Dillman put it: "The very land is suited to educating a pious...people because it makes their dependence on God obvious." ...Since little rain falls in Egypt, irrigation depends completely on the annual flooding of the Nile...into a system of canals and reservoirs..." If, then, you obey the commandments that I enjoin upon you this day, loving the Lord your God and serving Him with all your heart and soul, I will grant the rain for your land in season, the early rain and the late. You shall gather in your new grain and wine and oil — I will also provide grass in the fields for hyour cattle - and thus you shall cat your fill. "Since the land of Israel is watered by God, rainfall is conditional upon obedience to Him....As Abravanel put it: "You will not prosper in that land by your own strength and ability, for the commandments are the sole method of cultivating it....The amount of rainfull in agricultural areas in...Israel is no less than in agricultural countries in the temperate zones. The difference lies not in the annual amount of rain, but in the number of rainy days and in the intensity of rain per hour or per day. In...Israel the entire annual amount falls in 40 to 60 days in a season of seven to eight months. In temperate climates precipitation occurs on 180 days spread over 12 months....Hence timing is all-important. In Israel, the first showeres, known as the yorch, fall intermittently in October and November. They soften the soil, which is hardened and cracked from the summer, and permit farmers to begin plowing and sowing. The rain increases from December through February, with about seventy percent of the year's rain normally falling in these months. The final showers, or malkosh ("late rain"), come in April or early May, right before the final burst of growth of the grain and are crucial for its maturation. If the early or late rains come too soon or are delayed, this can unduly lengthen or

the first showers, known as the yoreh, fall intermittently in October and November. They soften the soil, which is hardened and cracked from the summer, and permit farmers to begin plowing and sowing. The rain increases from December through February, with about seventy percent of the year's rain normally falling in these months. The final showers, or malkosh ("late rain"), come in April or early May, right before the final burst of growth of the grain and are crucial for its maturation. If the early or late rains come too soon or are delayed, this can unduly lengthen or shorten the growing season and stunt the growth of the grain, impede the harvest, or cause it to rot." Take care not to be lured away to serve other gods and bow to them. For the Lord's anger will flare up against you, and He will shut up the skies so that there will be no rain and the ground will not yield its produce; and you will soon perish from the good land that the Lord is assigning to you. "When the Israelites ... settled in Canaan, some must have reasoned that the Canaanites' gods were responsible for the land's fertility, since the Canaanites had successfully practiced agriculture before the Israelites arrived. One of the most celebrated episodes in the struggle against this temptation came in the days of Ahab, when YHVH first withheld rain and finally granted it when Elijah confronted the prophets of Baal on Mount Carmel. In this way He showed that only He, and not Baal, controls the rain..." Therefore impress these My words upon your very heart: bind them as a sign on your hand and let them serve as a symbol on your forehead, and teach them to your children - reciting them when you stay at home and when your are away, when you lie down and when you get up; and inscribe them on the doorposts of your house and on your gates - to the end that you and your children may endure, in the land that the Lord swore to your fathers to assign to them, as long as there is a heaven over the earth. "That is, forever. The sky and other heavenly bodies symbolize longevity and permanence."

3. Baruch Spinoza, On the Improvement of the Understanding

By God I understand Being absolutely infinite, that is to say, substance consisting of infinite attributes, each one of which expresses eternal and infinite essence. (Spinoza, Ethics, Pt. I, Def. VI, p. 41) Hence it follows with the greatest clearness, firstly, that God is one, that is to say...in Nature there is but one substance, and it is absolutely infinite...(Pt. I., Prop. XIV, p. 51) God is the immanent and not the transient cause of all things. (Pt. I., Prop. XVIII, p. 59)...[I]f we have a knowledge of God equal to that which we have of a triangle, all doubt is removed. (On the Improvement of the Understanding, p.27)

...[A]ll things which come to pass, come to pass according to the eternal order and fixed laws of Nature....The chief good...is the knowledge of the union existing between the mind and the whole of Nature.(Spinoza, On the Improvement of the Understanding, p. 6).

...[W]e cannot understand anything of Nature without at the same time increasing our knowledge of ...God. (p.31)

Whatever is, is in God, and nothing can either be or be conceived without God. (Ethics, Pt. I Prop. XV, p. 52)

All ideas, in so far as they are related to God, are true....Falsity consists in the privation of knowledge...inadequate...mutilated and confused ideas...(Pt. II, Prop. XXXII and XXXV, pp. 106-7)

There is no single thing in Nature which more profitable to [humanity] than a [person] who lives according to the guidance of reason. (Pt. IV., Prop. XXXV, Corollary 1, p. 212)

4. Rabbi Mordecai Kaplan, Judaism as a Civilization (1936)

A religion is as much a progressive unlearning of false ideas concerning God as it is the learning of the true ideas concerning God.

? •

5. William Shakespeare, Hamlet III:3:103

Words without thoughts never to heaven go.

6. Rabbi Ismar Schorsch, <u>JTSA Weekly Torah Commentary</u>, <u>Lekh Lekah</u>, (10/19/02)

The advantage of the non-literalist approach is that the text of our prayers need not be revised in every generation. The inherent pliability of language allows for continuity in form. What changes is the content or meaning we ascribe to the words. In either case, the operative principle is to pray with integrity. Or as we remind ourselves each morning before we start praying, 'We should always revere God in private as in public, acknowledging the truth and speaking the truth in our hearts.'